

gere, da jeg har været syg, nu slutte med at oplæse den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds og jeg have tilladt os at stille til den ærede Justitsminister. Den lyder saaledes: „Ager Ministeren at træffe Foranstaltninger til at skaffe Sælgere af slagtede Svin paa Rjøbenhavns Kvægtorb en billigere Stempling, end den, der nu finder Sted.“

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Denne Sag, som her er bragt paa Bane, staar ikke saaledes under Justitsministeriet, at jeg egentlig kan udøve nogen direkte Indflydelse i saa Henseende; thi Spørgsmaalet om Rjødkontrollen og dens Udførelse hører, som bekendt, under Sundhedsvedtægterne, de herhenhørende Bestemmelser have deres Plads i Sundhedsvedtægterne for Rjøbenhavn, og ifølge den bestaaende Lovgivning kan Justitsministeren jo ikke paa egen Haand forandre en Sundhedsvedtægt, tage Noget fra eller sætte Noget til der. Den Maade, hvorpaa dette skal ske, er gennem Kommunalbestyrelsen, som maa vedtage de paagældende Bestemmelser, der da senere kunne fastsættes af Justitsministeriet og derved opnaa den bindende Kraft, som i det Hele Sundhedsvedtægter have. Naaget jeg altsaa egentlig ikke, i alt Fald naar man bortser fra en ny Lov eller deslige, direkte kan paavirke denne Sag videre, har jeg dog, da den omtalte Forespørgsel blev anmeldt, sat mig i Forbindelse med den vedkommende Borgmester for at erfare, hvorledes Stillingen i hele dette Spørgsmaal er, og det er da for det Første blevet meddelt mig af ham, at man betragter hele den nuværende Ordning som egentlig kun værende paa Prøve for et Aar, saaledes at der egentlig ikke kan siges at være noget Endeligt fastlaaet endnu, og for det Andet, at man i Magistraten meget vel har Die for de Ulemper, som den nuværende Tingenes Tilstand i flere Retninger kan afstedkomme for Landboerne og er bestjæftiget med Tanken om, hvorledes man skal kunne bøde herpaa i flere Retninger. Navnlig fører man for Tiden Forhandlinger med Jernbanedirektionen om at faae indrettet en Kontrolstation paa selve Banegaarden, hvad der vilde medføre en meget betydelig Lettelse i i det Hele. Det vil jo for det Første befri de Paagældende for alle andre Udgifter end Udgifterne ved selve Stemplingen, og det vilde kunne føre til en betydelig hurtigere Expedition. Hvorvidt en saadan Indretning kan træffes, afhænger af en Overenskomst med Jernbanedirektionen, og navnlig af det Spørgsmaal, om det er muligt at skaffe Plads dertil. Derom kan jeg selvfølgelig

ikke udtale Noget. Jeg kan kun meddele, at der drives saadanne Forhandlinger, og at det er Magistratens Ønske at je at faae noget Saadant indrettet. Derved vilde der ganske vist ikke være hjulpet umiddelbart paa dem, der komme kjørende til Byen med deres Svin paa egne Vogne, altsaa fra den nærmeste Omegn, men alligevel vilde de indirekte have betydelig Gavn deraf, for saa vidt som Tilstrømningen til de nuværende Kontrolstationer jo selvfølgelig vil blive betydelig formindsket, naar Alt, hvad der bringes til Byen med Jernbanen, bliver undersøgt der. Hvad angaar Spørgsmaalet om at henlægge Rjødkontrollen til Hjemstedet, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Saa meget staar imidlertid fast, at det kan jo ikke ske uden ved Lov. Der maatte jo saa tilveiebringes en Lov, der indførte en saadan Kontrol ude paa Landet. Jeg har jo forøvrigt en Gang stillet Forslag i den Retning i den saakaldte Lovnettsmiddellov, men det fandt ikke Bifald den Gang; disse Bestemmelser om et enten samtidig med Slagtingen eller kort efter Slagtingen udøvet Tilsyn paa selve Stedet gif ikke igennem i Landstinget og kom altsaa for saa vidt slet ikke til at foreligge i dette Thing. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men skal blot udtale, at det selvfølgelig ikke kan ske uden ved ny Lov, og efter de Præcedenter, der foreligge, maa jeg anse det for meget tvivlsomt, om man kunde faae en saadan Lov gennemført. Jeg tror som sagt, at denne Sag virkelig er Gjenstand for Magistratens Overveelse, og at der er et Ønske hos den om at imødekomme Landboernes Tarv i saa Henseende. At Staten skulde tage disse Stationer i sin Haand og oprette dem paa Statens Betænkning i Rjøbenhavn er for det Første ogsaa en Foranstaltning, jeg ikke kan træffe, uden at der enten maa være Lov derfor, eller i hvert Fald maatte de Pengene være mig bevilgede paa Finansloven. Men dernæst tror jeg ogsaa, at det er en Foranstaltning, der har sine Betænkninger, thi man kan dog ikke andre Steder, hvor Lignende maatte blive indført — og vi have jo i det Mindste en Rjøbstad, hvor den saakaldte Slagtetvang er indført — gaa ind paa, at Staten skulde betænk det, det forekommer mig at henhøre til de som umiddelbar Følge af Sundhedsvedtægten flydende Udgifter, som Kommunerne selv maa bære. Jeg kan derfor egentlig kun slutte med at sige, at jeg har Grund til at tro, efter hvad der er meddelt paa min Forespørgsel om denne Sag, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdet i Rjøbenhavns Magistrat, og at der er god